

Podstawowe Zasady Biblijne

Co to jest ewangelia

Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. (Mk 16,15-16)

Lecz kiedy uwierzyli Filipowi, który nauczał o królestwie Bożym oraz o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety przyjmowali chrzest. (Dz 8,12)

Bo ja [Paweł] nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. (Rz 1,16)

*I stąd Pismo widząc, że w przyszłości Bóg na podstawie wiary będzie dawał poganom usprawiedliwienie, już Abrahamowi oznajmiło tę radosną nowinę:
W tobie będą błogosławione wszystkie narody. (Gal 3,8)*

Słowo 'ewangelia' znaczy 'dobra nowina' lub 'dobre wieści'. Pochodzi od greckiego słowa *euan-gelion*, które występuje 101 razy w Nowym Testamencie. Chociaż słowo 'ewangelia' jest słowem nowotestamentowym, jest ono mocno zakorzenione w Starym Testamencie. Jak pokazuje **List do Galatów 3,8** (patrz wyżej), ewangelia była głoszona tysiące lat przed narodzeniem Jezusa. Aby zrozumieć dobrą nowinę głoszoną przez Jezusa i jego uczniów, dobrą nowinę, którą Paweł zabrał do cesarstwa rzymskiego, dobrą nowinę, którą otrzymujemy dzisiaj, musimy docenić to, że jej początki można znaleźć przed początkiem czasu. W rzeczy samej, apostoł Paweł stwierdza, że ewangelia, którą on głosi, była głoszona *od wieków* [wg Biblii Króla Jakuba: *od kiedy zaczął się świat*] (**Dz 3,21**). Cztery powyższe cytaty wyraźnie określają znaczenie ewangelii i wyznaczają ramy dla zrozumienia jej:

- uwierzenie w ewangelię przynosi zbawienie;
- zlekceważenie ewangelii przynosi potępienie;
- po uwierzeniu w ewangelię musi nastąpić chrzest;
- przesłanie ewangelii to wiadomości o Królestwie Bożym i dziele Pana Jezusa Chrystusa;
- nadzieja zbawienia jest dostępna dla wszystkich narodowości, tak mężczyzn jak i kobiet;
- wiara w to, że Bóg wykona Swój zamiar doprowadzenia do zbawienia przez Jezusa, pochodzi od słuchania przesłania ewangelii;
- ewangelia, którą otrzymujemy dzisiaj, jest tą samą ewangelią, w którą uwierzył Abraham 4000 lat temu.

Ewangelia zarówno w Starym, jak też Nowym Testamencie

Pisma apostoła Pawła wyraźnie pokazują, że przesłanie ewangelii istniało zanim on zaczął swoją posługę. Zanim narodził się Pan Jezus Chrystus, mówili o niej prorocy Starego Testamentu, była głoszona Izraelowi na pustyni, uwierzył w nią i zgodnie z nią postępował Abraham (**Rz 1,1-2; 2 Tm 3,15; Hbr 4,2; Gal 3,6-9**).

Nowy Testament opisuje ewangelię jako *nadzieję Izraela*, a Paweł i wszyscy, którzy przyjęli i uwierzyli w tę ewangelię, utożsamiali swoją wiarę z wiarą Abrahama oraz wiernych mężczyzn i kobiet Izraela z dawnych czasów (**Dz 26,6-7; 28,20; Rz 4,11; Gal 3,29**).

Dzieło Jezusa miało *...potwierdzić obietnice dane ojcom. I aby poganie wielbili Boga za miłosierdzie (Rz 15,8-9 BW)*. Ewangelia/dobra nowina jest taka, że Bóg przez Chrystusa wypełnia obietnice złożone Abrahamowi i Izraelowi, a tym samym otwiera drogę zbawienia, aby wszyscy mężczyźni i kobiety mogli mieć życie wieczne w Jego Królestwie na tej ziemi (**Dz 13,32-39**).

Powstanie z martwych, doświadczenie fizyczne, to wielka nadzieja uświęcona w Bożych obietnicach, a wiara w to powstanie znajduje się w samym sercu prawdziwej ewangelii (**1 Kor 15,20-26; Ps 71,20-21; Iz 26,19; J 11,21-27**). Abraham miał wiarę w powstanie z martwych, co pokazuje **List do Hebrajczyków 11,13-19**. Wykazują to szczególnie dwa wydarzenia w jego życiu. **Księga Rodzaju 15** pokazuje Abrahama pytającego: *jak będę mógł się upewnić, że otrzymam go [kraj] na własność? (w. 8)*. Otrzymuje zapewnienie, że chociaż umrze w starości dobrej

(BG), Bóg zawarł z nim przymierze, by dać mu jego wieczne dziedzictwo (**ww. 15-18**). **Księga Rodzaju 22** zawiera historię o tym, jak Abraham był przygotowany, by złożyć w ofierze swojego syna Izaaka, okazując tym samym swoją wiarę w zmartwychwstanie (**Hbr 11,19**).

O Królestwie Bożym

Gdy Filip głosił ewangelię ludziom w Samarii, ważną częścią była *dobra nowina o królestwie Bożym* (**Dz 8,12**). Było to konieczne, żeby ludzie wiedzieli o Królestwie i rozumieli je, zanim zostaną ochrzczeni. To Królestwo było tym samym, w które uwierzył i którego wyczekiwał Abraham, i które zostało opisane w obietnicach danych mu przez Boga (**Rdz 12,1-3; 13,14-17; rozdz. 15**). Abraham oczekiwał, że Królestwo będzie na ziemi, jak można zobaczyć na podstawie **Listu do Rzymian 4,13**: *Albowiem nie od wypełnienia prawa została uzależniona obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że będzie dziedzicem świata, ale od usprawiedliwienia z wiary*. Szczepan, pierwszy męczennik, zwraca uwagę na to, że Abraham wciąż oczekuje spełnienia obietnic złożonych przez Boga w odniesieniu do ziemskiego Królestwa: *Nie dał mu jednak w posiadanie ani piędzi tej ziemi. Obiecał tylko, że da ją w posiadanie jemu...* (**Dz 7,5**). **List do Hebrajczyków 11,39-40** potwierdza, że Abraham odziedziczy to ziemskie Królestwo w przyszłości razem z wiernymi wierzącymi.

I obchodził Jezus całą Galileę, [...] głosząc Ewangelię o królestwie, podobnie jak jego uczniowie (**Mt 4,23; Łk 9,2-11**). Gdy miał się narodzić, anioł ogłosił: *Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida. I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a jego królestwu nie będzie końca* (**Łk 1,32-33**). Oto jest ogniwo łączące z potomkami Abrahama, pokazujące, że Królestwo będzie Królestwem wiecznym rządzonym przez Chrystusa.

Jezus uczył swoich naśladowców, by modlili się: *Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie* (**Mt 6,10**), mając te same oczekiwania, co Abraham. Równocześnie z nauczaniem, Jezus czynił cuda, które były zapowiedzią tego, jakie będzie Królestwo. Niewidomi otrzymywali wzrok, głusi słyszeli, chromi chodzili, choroby były uleczone; wskrzeszał nawet umarłych. Biedni byli traktowani sprawiedliwie, głodni byli karmieni. Nawet wiatr i fale były posłuszne jego głosowi.

Jego nauczanie pokazywało mężczyznom i kobietom, jak żyć i oddawać cześć Bogu. Był to przedsmak Królestwa, o którym mówili prorocy (**Iz 35; Ps 37,11; Ps 72; Mi 4,1-4**).

O imieniu Jezusa Chrystusa

Aby żyć na wieki w tym cudownym Królestwie, konieczne będzie pokonanie śmierci. Śmierć jest karą za grzech, a każdy poza Chrystusem zasługuje na to, by umrzeć (**Rdz 3,17-19; Rz 5,12**). Jak mówi Paweł: *zapłatą za grzech jest śmierć; lecz dalej mówi też: lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym* (**Rz 6,23 BW**). Dlatego właśnie Chrystus mówi: *Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzień – ujrzał go i ucieszył się* (**J 8,56**). Abraham cieszył się na ten czas, gdy Syn Boży przez swoje bez grzeszne życie umożliwił pokonanie śmierci. List do Hebrajczyków potwierdza, że Jezus przyszedł, żeby rozprawić się z grzechem, a w jego ofierze nasze grzechy zostają wybaczone (**Hbr 9,11.12.26; 10,10**). Jezus nie umarł zamiast nas, ale jego ofiara jest środkiem, dzięki któremu nasze grzechy zostają wybaczone, a my możemy zostać uczynieni nieśmiertelnymi (**1 Kor 15,3-4; 20-23**). Paweł naucza, że to właśnie wiara w Królestwo i dzieło Jezusa prowadzi do chrztu w zbawcze imię Jezusa (**Rz 6,1-6**), a w chrzcie zostajemy przyłączeni do Abrahama i jego wiary (**Gal 3,26-29**).

Tak więc, ewangelia, która jest głoszona od tysięcy lat, daje wszystkim mężczyznom i kobietom nadzieję życia wiecznego w Królestwie Bożym na ziemi pod panowaniem Jezusa Chrystusa.

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com